

Що робити, якщо дитина повідомляє про насильство над нею?

Пам'ятка для шкільного персоналу

Якщо дитина розповідає вам про насильство:

1. Поставтеся до дитини серйозно.
2. Спробуйте зберігати спокій.
3. Заспокойте та підтримайте дитину словами:
  - «Добре, що ти мені сказала. Ти правильно зробила»;
  - «Ти в цьому не винна»;
  - «Не ти одна потрапила в таку ситуацію, це трапляється також і з іншими дітьми»;
  - «Мені треба сказати декому (соціальному працівникові, поліцейському офіцеру) про те, що це трапилося. Вони захочуть задати тобі кілька запитань. Вони допоможуть зробити так, щоб ти почувала себе у безпеці» (Пам'ятайте, Ви можете показати дитині, що ви розумієте її почуття з цього приводу, але ви не повинні залишати дитині вибору.) Скажіть дитині: «Бувають такі секрети, які не можна зберігати, якщо тобі зробили погано».
4. Не думайте, що дитина обов'язково ненавидить свого кривдника або гнівається на нього (він може виявитися членом родини, батьком або опікуном).
4. Терпляче відповідайте на питання та розвіюйте тривоги дитини.
5. Стежте за тим, аби не давати обіцянок, які ви не зможете виконати (наприклад: «Твоя мама не засмутиться» або «З тим, хто тебе скривдив, нічого не зроблять»).

Якщо дитина говорить про це в класі:

- Покажіть, що ви прийняли це до відома, наприклад:
«Це дуже серйозно. Давай ми з тобою поговоримо про це пізніше», і змініть тему.
- Організуйте якнайшвидше розмову з дитиною наодинці (наприклад, на найближчій перерві, під час перерви на обід).

Процедура повідомлення:

- Процедури варіюють у різних установах і в різних законодавствах. Ознайомтеся із правилами вашої школи і дійте відповідно. Деякі кроки можуть частково відрізнятися від запропонованих тут.

1. Повідомте директора про те, що дитина розповіла вам про насильство (залиште дитину із секретарем або з іншим працівником школи, але не залишайте дитину саму).
2. Повідомте владу самі, якщо директора або його заступника немає на місці.
3. Уточніть конфесію (релігійну приналежність) дитини, якщо у вашому районі діє більш ніж одна організація з захисту дітей (ОЗД), з якою можна зв'язатися.

4. Простежте щоб працівників ОЗД поінформували про те, скільки часу вони мають у своєму розпорядженні, щоб вони могли розрахувати свої дії.

5. Зачекайте з повідомленням батьків доти, доки директор і співробітники поліції або ОЗД не визначать найкращий час і спосіб, щоб це зробити.

6. Плануйте подальші дії разом зі співробітниками поліції або ОЗД. З'ясуєте, чи збираються вони приїхати до школи або додому до дитини й коли саме, чи вони обмежаться тільки консультуванням.

7. Повідомте поліції або ОЗД всю інформацію, що стосується дитини та її родини, яка може допомогти при плануванні подальших дій.

8. Залишайтеся з дитиною, поки співробітники поліції або ОЗД не приїдуть до школи, розуміючи, що дитині необхідна підтримка.

9. Запитайте дитину, чи не бажає вона, щоб разом з нею залишився хтось із дорослих для підтримки при розмові з поліцією або ОЗД. Скажіть дитині про те, з ким вона може залишитися. Поважайте бажання дитини. Дитина може захотіти, а може й не захотіти, щоб з нею був хто-небудь дорослий.

10. Проконсультуйтеся з поліцією та ОЗД перед тим, як відпустити дитину додому на обід або після школи, якщо їх представники ще не поговорили з дитиною.

11. Обговоріть зі співробітниками ОЗД або поліції, якою інформацією ви можете поділитися з дитиною та її батьками, якщо вони ще не опитали дитину.

12. Якщо дитина повідомила, що її кривдник - інший учень, уживайте тих самих заходів. Спочатку проконсультуйтеся з поліцією або ОЗД, перш ніж поговорити з цим учнем або з його батьками. Тільки поліція або ОЗД може спілкуватися з тим, кого обвинуватила дитина.

Після розкриття:

1. Поговоріть з колегою або з кимось іншим, кому ви довіряєте, про свої почуття. Такі випадки завжди важко переживати, а Вам теж потрібна підтримка.

2. Довідайтеся, чи зможете ви одержати інформацію про стан розслідування, про вжиті заходи тощо, і якщо зможете, то як.

3. Підтримуйте зв'язок з дитиною, якій необхідна постійна підтримка (наприклад, скажіть їй: «Якщо захочеш поговорити, я у твоєму розпорядженні»).

4. Поважайте право дитини на усамітнення, не викриваючи її іншим шкільним працівникам та учням. **Не відкладайте повідомленням. Пам'ятайте, якщо ви підозрюєте, що дитина стала жертвою будь-якого насильства, ви відповідальні перед законом і повинні сповістити про це владі.**

Соціальний педагог ЗЗШ№4 Бут І.С.